

[Kent Kirk]

den internationale scene. Så vi er glade for, at det lykkedes at finde et resultat, som vi også kan arbejde videre med.

Det lille danske nej, det lille franske ja og den store usikkerhed i Storbritannien har jo også medført nogle andre ting, som jeg mener vi fra dansk side har været dygtige til at udnytte. Hele den diskussion, der i forbindelse med Maastrichttraktaten startede omkring subsidiaritet, nærhed, i EF, er ligesom gået med stormskridt, og det er et resultat af den usikkerhed, der har været. Nu diskuterer vi nærhed i EF, vi diskuterer åbenhed, vi diskuterer mere demokrati, og det er noget, De Konservative er meget stærke tilhængere af. Vi mener ubetinget, at borgerne skal drages mere ind i EF's beslutninger. Vi mener, at EF skal tilrettelægges på en sådan måde, at det bliver mere decentralt, således at beslutningerne kommer tættere på borgerne. Med Edinburghafgørelsen er vi kommet meget tættere på denne udvikling og har fået sat nogle værdifulde ting i gang i EF-samarbejdet.

Vi bør nu i det danske Folketing selvfølgelig også se på vores arbejdsgang, og det lægges der jo også op til i de lovforslag, der er fremsat. Specielt med en flertalsregering er det selvfølgelig vigtigt, at vi får en større åbenhed omkring hele EF-beslutningsprocessen i vores eget Folketing. Når det er en flertalsregering, er der en risiko for, at mindretallet ikke har den samme mulighed for at følge med i, hvad der sker, og dér vil vi holde regeringen fast på, at vi selvfølgelig får åbenheden indarbejdet i Folketingets arbejdsgang.

Vi er ikke særlig begejstret for det endelige resultat af Edinburgh – ikke ud fra det, der er vores grundholdning til EF-samarbejdet. Vi sættes nu fuldstændig uden for indflydelse på det forsvarspolitiske område; det synes vi er sørgeligt set fra et konservativt synspunkt. Vi kan ikke være fuldstændig med i hele udviklingen på det retlige område, hvor der jo er væsentlige europæiske spørgsmål om flygtningepolitik, bekæmpelse af kriminalitet. Vi kan ikke være fuldt og gyldigt med i udviklingen af de europæiske borgeres frihedsrettigheder, fordi vi ligesom har sat os ud på et sidespor.

Men hensynet til Danmark og det danske EF-medlemskab må gå forud, og derfor støtter vi Edinburghafgørelsen. Vi kan derfor stemme for en godkendelse af Edinburghafgørelsen, og

vi kan derefter også stemme for en ratificering af Maastrichttraktaten. Vi er også enige i den aftale, som er indgået mellem syv partier om, at Danmarks holdning til borgerskab, ØMU, fælles forsvarspolitik, retlige anliggender nu skal fastlægges ved en folkeafstemning, og vi er også enige i, at det kun kan ændres ved en ny folkeafstemning.

Så det, vi siger til befolkningen, er i virkeligheden: Tag nu stilling til det her, sikr nu det danske medlemskab af EF, og skal der ske ændringer her, så får I det forelagt igen! Hr. Sørensen og fru Jensen, det er jer, der træffer afgørelsen både nu og efterfølgende! Det må da være demokratisk, det må da være ærligt.

Men samtidig må jeg sige, at vi jo ved, at der vil komme en ny regeringskonference, og jeg tror, det vil vise sig, at nogle af de ting, som man har aftalt i Maastrichttraktaten, vil blive ændret i de kommende regeringskonferencer. Det kan vi ikke sige med 100 pct.s sikkerhed, men meget tyder på, at udviklingen i Europa, på verdensarenaen, vil tvinge de andre medlemslande til også at gå ind i en revurdering af situationen. Vi vil selvfølgelig fra konservativ side øve indflydelse på den udvikling. Vi ønsker ikke at sætte os over i en skammekrog. Vi ønsker stadig væk at være aktive i EF, og vi ønsker også at være med til at præge udviklingen i de kommende år, og her tror jeg, at vi vil stå over for nogle ændringer i slutningen af 1990'erne.

Befolkningen får nu mulighed for at tage stilling til disse ting, og regeringen har besluttet, at der skal være en folkeafstemning den 18. maj. Det beklager vi meget. Vi beklager, at regeringen tøver her. Vi tror, at det af hensyn til erhvervslivet og også af hensyn til den danske befolkning ville have været godt, hvis man kunne have fremskyndet denne folkeafstemning, så vi kunne have fået folkeafstemningen den 27. april.

Jeg mener, at vi har haft en intens Europa-debat i Danmark igennem mere end et år nu, og alle har haft mulighed for at følge med i, hvad der er sket i Edinburgh. Alle har haft mulighed for at diskutere det efterfølgende, og jeg er sikker på, at den danske befolkning ikke behøver at vente til den 18. maj for at tage stilling til disse ting. Så vi har opfordret regeringen til, at man i stedet for fremskyndede det af hensyn til at skabe den stabilitet, som erhvervslivet og